

רופאים חזו שתהיה מרותקת למיטה, והיום היא זוכה בתחרויות

בגיל שלוש עברה ויטל זינגר ניתוח שבעקבותיו נגרם נזק חמור לעמוד השדרה שלה. הוריה לא העלו על דעתם לאיזה הישגים תגיע כעבור שנים, בעזרת כיסא גלגלים

ציפי רומן

לאשה

10 תגובות 07.10.16 00:38

לעמוד של ציפי

ויטל זינגר (29), רווקה מראשון לציון, עורכת דין, יזמת חברתית ופעילה לקידום בעלי מוגבלויות, רקדנית תחרותית בכיסא גלגלים (צילום: אביגיל עוזי)

Sponsored Links

כתבות נוספות

איך להיפטר מנימים ברגליים
Sun Medical Company

קרם האנטי-אייג'ינג לגבר ששיגע את ארה"ב הגיע
אלינו - והישראלים חוטפים אותו
Particle

ללא מחטים! ללא ניתוחים!

אלפי שם עשויים להיכנס לחשבונכם (לגילאי 30-65)
עקב חוק חדש בביטוח החיים

תגיות: אנשים עם מוגבלות הסיפור שלי כיסא גלגלים ריקוד

"נולדתי בנצרת-עילית להורים שעלו מאוקראינה. בגיל חצי שנה התגלה אצלי גידול בשכמה, מתחת לכתף ימין, שאובחן כנוירובלסטומה – סרטן של מערכת העצבים, בשלב מתקדם. עברתי טיפולים כימותרפיים, ובגיל שלוש נותחתי ונגרם נזק בלתי הפיך לעמוד השדרה. נותרתי משותקת בפלג הגוף התחתון. הצפי היה שאהיה מרותקת למיטה כל חיי.

"אחרי שהתמודדתי בהצלחה עם הסרטן, החלה סאגה חדשה: התמודדות עם שיתוק מהמוות ומטה. הוריי הקדישו את חייהם לקידומי. אחרי גן חובה נסענו לטיפולים אינטנסיביים ברוסיה והצלחתי לעמוד ולעשות כמה צעדים עם קביים, מה שאומר שהנחישות השתלמה.

"הוריי החדירו בי אמונה בכך שאני יכולה לעשות הכל ואיני צריכה לוותר לעצמי. למדתי במסגרות לימוד רגילות, הייתי פעילה וחברותית ואילתרתי פתרונות

מקוריים כדי להיות כמו כולם – כל זה בצד טיפולים שנועדו לקדם את התפתחותי. לא היה פשוט. בעקבות הפגיעה בעמוד השדרה נוצרה עקמת, ואת כיתות ה'ו' עשיתי בבית, עם גבס מהסנטר עד המותן.

"כשהייתי בת 12 עברנו לראשון-לציון ונפתח לי עולם חדש. הוריי גילו את ספיבק, מועדון ספורט נכים ברמת-גן. התחלתי לעשות כושר, וכשהתוודעתי לכדורסל על כיסאות גלגלים, חגגתי. כשהתיישבתי לראשונה על כיסא גלגלים, קלטתי שבעזרתו אני מסוגלת לעשות כל מה שאני רוצה מהר יותר ובלי עזרה. זה מתאים לאופי שלי. התחלתי להתחרות בטניס שולחן, שחייה, מרוצי כיסאות גלגלים, כדור נוצה ומה לא. פעמיים-שלוש בשבוע דחפתי את הגבולות של עצמי. בספיבק זיהו שאני תחרותית ושילבו אותי בנבחרות התחרותיות. גם בחיי האישיים התחלתי להתנייד בכיסא גלגלים. אנשים התפלאו מדוע 'ירדת' מקביים לכיסא, אבל לתחושותי זו הייתה עלייה באיכות החיים. כאילו נפתח לי סכר ועפתי על זה.

זינגר. "לתחושותי זו הייתה עלייה באיכות החיים. כאילו נפתח לי סכר ועפתי על זה" (צילום: אביגיל עוזי)

"בתיכון השתתפתי בפעילויות החברתיות ובפרויקטים למנהיגות וליזמות. מאחר שרציתי ללמוד במגמת פיזיקה-כימיה ולא הייתה נגישות למעבדות, ניהלתי עם הוריי מאבק וניצחתי: בנו מעלית ולמדתי מה שרציתי.

"בגיל 17 עברתי ניתוח ליישור העקמת, ואת י'א-י'ב עשיתי בבית וסיימתי בגרות בציונים גבוהים. כשקיבלתי פטור משירות צבאי, הרגשתי שזו סטירה מצלצלת. נאבקתי כדי להתגייס, וגם כאן ניצחתי: שירתתי כפקידת מבצעים בטייסת מבצעית. בסדיר זכיתי בתואר מתנדבת מצטיינת, ובשנת הקבע נבחרתי כנגדת מצטיינת.

"בגיל 21 התוודעתי לריקוד לטיני בכיסאות גלגלים. ילנה פיטלכר, מאמנת נבחרת ישראל בריקודים לטיניים, הציעה לי להצטרף, וכמי שריקוד היה לגביה בגדר חלום לא מושג עד אז, נדלקתי. כעבור כמה חודשים זכיתי באליפות הארץ בקטגוריית מתחילים. הצטרפתי למשפחת בית הלוחם, ומאז אני רוקדת במסגרת נבחרת ישראל מטעם ארגון נכי צה"ל, התאחדות ספורט נכים והוועד הפראלימפי הישראלי. התחריתי באליפויות עולם, בשתי תחרויות גביע עולם, באליפויות אירופה ובתחרויות בינלאומיות נוספות.

"באליפות העולם ברומא שהתקיימה לפני כשנה, והשתתפו בה 160 ספורטאים, זכיתי עם שון זיו, בן זוגי לריקודים, במדליית ארד. שון הוא רקדן ומורה לריקוד, ואנחנו מתחרים יחד כבר חמש שנים. ביוני האחרון חזרתי מתחרות הכנה לאליפות אירופה בפרנקפורט עם מדליית זהב בקטגוריית 'קומבי' (קומבינציה של רקדן בכיסא גלגלים ורקדן 'עומד') ומדליית ארד בקטגוריית סולו. עכשיו אנחנו מתכוננים לאליפות אירופה שתתקיים בסלובקיה בנובמבר.

"בתחרויות אני מקבלת אנרגיות, פוגשת מתחרים שהפכו לחברים ונהנית מכל רגע: מהריקודים, האנשים, האווירה, השמלות, התסרוקות והאיפור, מההכרה הבינלאומית וגם מהבירה בפאב בסיום התחרות. קשה לתאר את הגאווה והסיפוק שבזכייה במדליה, במיוחד כשמדובר במדליית זהב, המלווה בהשמעת 'התקווה' והנפת דגל ישראל. זו התרגשות מטורפת בכל פעם מחדש.

השורה התחתונה:

"בכל אתגר טמונה הזדמנות. כל חלום הוא בר השגה, אם רק נתמיד במאמצינו להגשימו".